

see hen til Biskoppers og Provsters Anbefaling, meget mere henvende sig til deres politiske Troesbrødre og søge deres Raad og Veiledning med Hensyn til, hvem de skulle vælge til deres Præst? Og vil der ikke komme en stærk og uhyggelig Agitation og Partikamp hver Gang en Præst skal vælges? See vi nu hen til, hvorledes Præstens Stilling vil blive, naar han saaledes bliver valgt, saa er det ganske klart, at i de Menigheder, hvor der hersker forskjellige religiøse Anskuelse — jeg sætter, at der er en Menighed, hvor den indre Mission og Grundvigionismen staae skarpt ligeoverfor hinanden — og hvor den ene Anskuelse sætter sit Valg igjennem, vil da ikke det andet Parti modtage en saadan Præst med den største Avillie? I det Dieblit, Præsten kommer til Sognet, vil han blive modtagen af et Parti, der fra først af er ham fjendtlig stemt, men hvorledes hans Virksomhed under saadanne Forhold kan blive til Betsignelse, indseer jeg ikke. I de politiske Forhold vælger man sine Folk med et bestemt Hverv, man fordrer af sin Rigsdagsmand, at han skal stemme og tale saaledes, som man ønsker det; men hvad der gjælder i disse Forhold, vil Menigheden meget let oversføre paa det lirkelige, naar den ogsaa her har Valgret, men vil da fordrer, at Præsten skal tale og handle saaledes, at han er Menigheden til Behag; men dette vil dog ofte stride imod Præstens Stilling, der kræver, at han skal tale frimodig og ofte imod Menighedens Dulle og Villie. See vi dernæst hen til, hvorledes Præsten skal søge at vinde Menigheden for sig, vil der da ikke være den største Fristelse for de unge Mænd, der ville søge at opnaae Ansættelse, til ad meget daarlige Veie at veile til Mængdens Gunst? Er det ikke Noget, der ligger ganske naturligt i Forholdene, at man paa alle de Maader, der ere mulige, vil søge at vinde Venstab hos de Mænd, der ere de Ledende? Er det ikke Noget, vi allerede have seet i det Forhold, min ærede Nabo igaar omtalte, nemlig ved Valget af Skolelærere, at mangen en Gang Skolelærerne paa en Maade, som ikke kan ansees for heldig, søge at vinde Indgang hos dem, der skulle vælge. Jeg troer, at hvad enten man feer hen til Menighedens eller Præstens Stil-

ling, saa er dette Lovforslag forbundet med saadanne Vanstueligheder og Misligheder, at det vanskeligt vil kunne være til Nytte; for mig stiller det sig, som om det vilde føre til fuldstændig Opøsning af Folkekirken. Det Forslag, der forrige Aar fremkom fra en anden Side, adskiller sig ganske væsentlig fra det foreliggende, ikke blot i Enkelthederne, men netop i Principet, idet dette andet Forslag jo gaaer ud paa, at Regjeringen, det vil her sige: den øverste Kirkestyrelse, fremstiller for Menigheden trede Mænd, saa at Menigheden kan bestemme sig for Een af de tre Fremstillede. Det vil væsentlig sige, at Menigheden faaer et Veto og kan frigjøre sig for den Mænd, den ikke ønsker; Hoveddelen af Valget ligger hos Kirkestyrelsen, hvorimod det foreliggende Forslag giver Menigheden den væsentlige Indflydelse. Det forekommer mig derfor, at det tidligere Forslag ikke i den Grad bryder med det Princip, hvorpaa Folkekirken hviler, som det foreliggende; om det i andre Henseender er den heldigste Form, hvorunder man kan indrømme Menigheden Deeltagelse i Valget, skal jeg ikke her indlade mig paa, jeg vil kun udtale, at en Deeltagelse fra Menighedernes Side i Valget af Præster, som er begrændset paa en med den hele Kirkeorden stemmende Maade, ikke hos mig vil finde den Modstand som det foreliggende Forslag. Endvidere skal jeg endnu fremhæve en Consequents, som det Forslag, vi her behandle, nødvendig maa medføre. Giver man Menigheden Ret til at vælge sin Præst, og stiller man sig paa det religiøse Standpunkt og siger: det er, fordi Menigheden har Ret til at fordrer en Mand, der tilfredsstiller dens religiøse Fornødenheder, fører da ikke Consequentsen ligesom til, at naar man er bleven stiftet med Hensyn til sit Valg, naar man har valgt en Mand, som ikke tilfredsstiller En religiøse Fornødenheder, eller hvis han or nogen Tid forandrer sig og ikke længere gjælder, saa maa man ifølge samme Princip have Ret til at fordrer ham fjernet? Vil ikke Menigheden med samme Ret kunne gjøre gjældende: Denne Mand er ikke længere istand til at opfylde det, hvorfor vi valgte ham, og derfor fordrer vi ham assat?

Vi maae nemlig vel erindre, at Forslyttelse bli